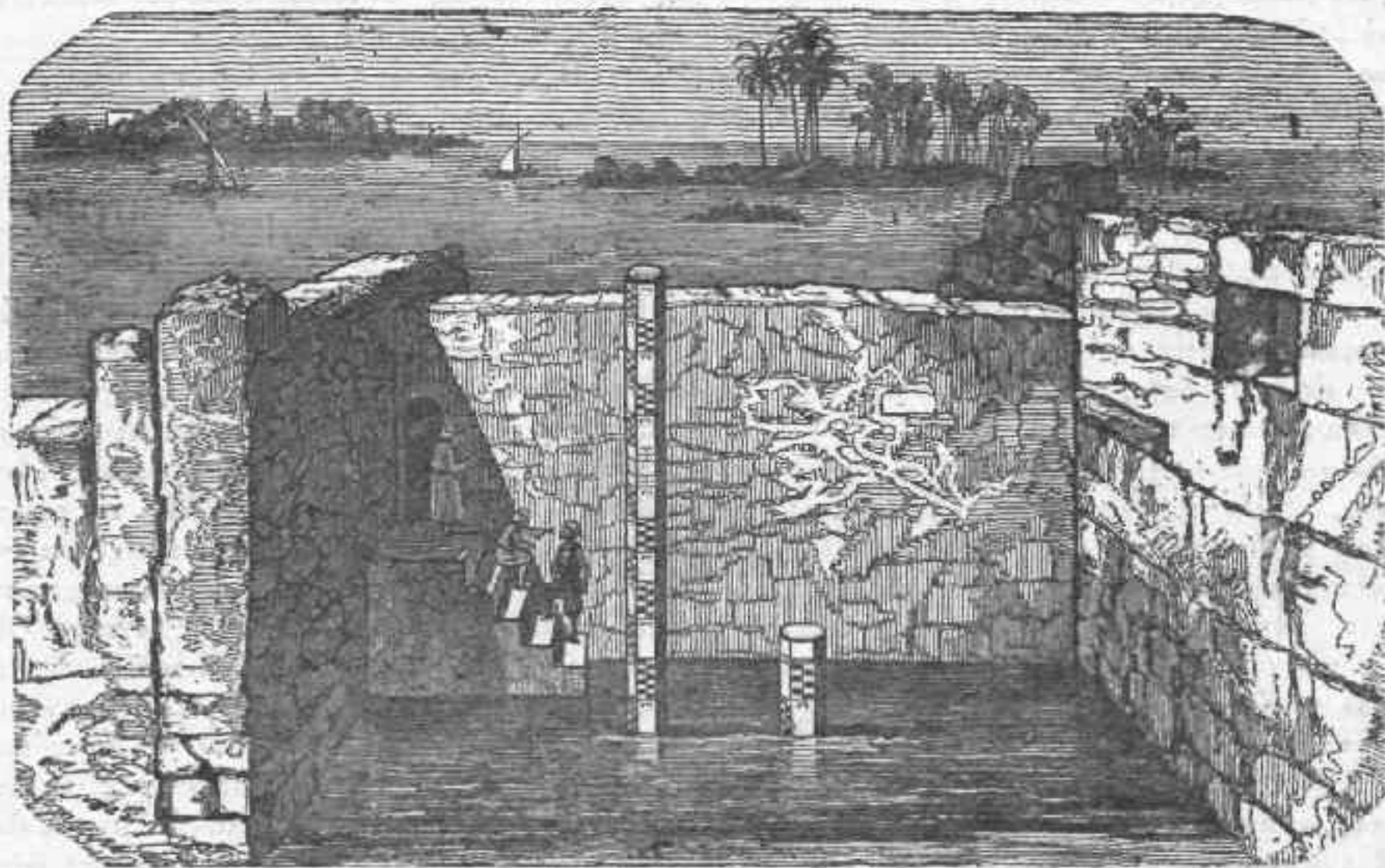

θήματά του δὲν εἶναι πάντοτε ὅμοια. Ἐνίοτε, δι' αἰτίας ἀγνώστους, ἐλαττοῦνται τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πολυαρίθμου αὐτοῦ οἰκογενείας· καὶ τούτου μάλιστα δοθέντος, ἀνάγκη ἦ διανομὴ νὰ γίνῃ ἴση καὶ νὰ ληφθῇ φροντίς περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ ἐλλείποντος. Καθότι ἡ Αἴγυπτος δὲν ὁμοιάζει τὰς ἄλλας χώρας, ἡ πρόσοδός της ἐξαρτᾶται πάντοτε ἀπὸ τῆς πλημμύρας τοῦ Νείλου· πολλὸ πρὶν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ θερισμοῦ, ἡ αὔξησις τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ ἀναγγέλλει εἰς αὐτὴν τὸ ποσὸν τοῦ σίτου τὸν ὅποιον θέλει συλλέξει· ὅθεν αἰείποτε μετρεῖ τὴν αὔξησιν ταύτην διὰ οἰκοδομῶν ἐξεπίτηδες μὲν κατασκευαζομένων, ὀνομαζομένων δὲ *Νειλομετρίων* καὶ τῶν πλείστων ἀνατρεχόντων εἰς τὴν ἀπωτάτῳ ἀρχαιότητι.

Τὸ περὶ τοῦ Νειλομέτριον, τὸ καὶ μόνον τῆς μερον σωζόμενον, εἶναι τὸ παρὰ πόδας εἰκονιζόμενον

• Ἐν καιρῷ τῆς λειψυδρίας, ὁ ποταμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὴν δεξαμενὴν· ἀλλ' ἐν καιρῷ τοῦ ἀνωτάτου ὄρου τῆς πλημμύρας, φθάνει μέχρι τῶν ὑπερτάτων τοῦ οἰκοδομήματος κώλων. Ἡ κλίμαξ ἡ δεικνύουσα τὴν βαθμιαίαν τῶν ὑδάτων ἀνάβασιν, δὲν εἶναι προσηρημένη εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ τοίχου, ἀλλ' εἶναι ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ στήλης ἐγειρομένης ἐν τῷ κέντρῳ. Ἡ στήλη αὕτη, ἡ κομψὴς ἅμα καὶ ἐλαφρῶς ἐξεργασμένη, φέρουσα δὲ κιονόκρανον Κορινθιακόν, καὶ ἐκ μαρμάρου ὑπολεύκου κατασκευασμένη, εἶναι διττάπλευρος· καὶ ἡ μὲν βάσις αὐτῆς εἶναι ἰσόπεδος τοῦ πυθμένος τοῦ ποταμοῦ, τὸ δὲ ὅλον ὕψος συμποσοῦται εἰς 35 πόδας, 8 δακτύλους, 8 γραμμάς, Παρισινῶν μέτρων. »

« Περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, οἱ Κ^ο Χαβρώλ καὶ Πέρης, ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Νειλομετρίου τούτου, κατεμέτρη-

καίται δὲ εἰς τὴν ἄκρην τῆς νήσου Ῥαουβὸν, μεταξὺ Γιζὲ (ὅπου αἱ τρεῖς μέγιστα τῶν πυραμίδων) καὶ Καίρου. Τὸ Νειλομέτριον τοῦτο ἦτον ἄλλοτε οἰκοδόμημα κομψόν, διότι περιηγητῆς, γράψας ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος, οὕτω πως περιγράφει αὐτό. • Εἶναι δὲ κτίσιον διττάγωνον, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου ὑπάρχει δεξαμενὴ εὐρεία, βαθεῖα καὶ κομψῶς κεκοσμημένη καὶ ἔχουσα εἰς τὸ κάτω αὐτῆς μέρος, ὁπλὴν πλατεῖαν, δι' ἣς εἰσέρχονται ἐλευθέρως τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ἀνωθεν τῆς δεξαμενῆς ταύτης, ὡς κοδομήθησαν πολλὰ διωμάτια ἢ κελλία, περίσργα διὰ τοὺς γωνιωδεῖς αὐτῶν θόλους· εἰσέρχεται δὲ εἰς αὐτὰ διὰ κλίμακος συγκειμένης ὑπὸ ἀρκετῶν βαθμίδων, ἀλλ' ἄνευ διωρράκτου. Ἐπὶ τῶν διωματίων τούτων, ὕψεται κιονοστοιχία κομψή, καὶ τὸ ὅλον οἰκοδόμημα ἀποκορυφῶνται εἰς θόλον εὐρύν. »

τὴν ἀκριβῶς τὰς ὑποδιαίρεσεις αὐτοῦ. Καθαρίσαντες δηλαδὴ καλῶς τὴν δεξαμενὴν ἀπὸ τῆς σιωρευθείσης διὰ τοῦ χρόνου ἰλύος, παρετήρησαν, ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦ βάθρου μέχρι τῆς κορωνίδος μέρος τῆς στήλης ἦτο διηρημένον εἰς 16 πῆχεις· ἐκ τούτων οἱ μὲν ἑξ κατώτεροι δὲν ἦσαν ὑποδιηρημένοι, οἱ δὲ 10 ἀνώτεροι ὑποδιηροῦντο εἰς 24 δακτύλους· ἕκαστος δὲ τῶν πῆχεων ἀντεστοίχει πρὸς 54 ἐκατόμετρα. Τὸ κιονόκρανον εἶχεν ἑνὸς πῆχεος καὶ τεσσάρων δακτύλων ὕψος. Προσέπεσαν δὲ ἐπὶ τοῦ κιονοκράνου κύβον ἐκ μαρμάρου λευκοῦ, ἔχοντα ὕψος πῆχυν καὶ δύο δακτύλους· καὶ ὑποδιήρουν αὐτόν, διότι ἀπὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων, ἡ αὔξησις τοῦ Νείλου πολλάκις ὑπερέβαινε τὸν δέκατον ἕκτον πῆχυν. Προστούτοις, ἀντικατέστησαν μίαν ἐγκάρσιον δοκὸν ἐπικειμένην ἐπὶ τῆς στήλης, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτήν, ἐβαψαν ἐκ νέου τὴν